

92.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 stycznia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o sposobie wyłączenia gruntów z nieruchomości ziemskich, należących do ordynacji lub innych gospodarstw wiejskich, objętych węzłami substytucji powierniczej lub innymi ograniczeniami prawa własności stałe do tych nieruchomości przywiązaniem.

Na podstawie art. 107 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59) zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwolenie na wyłączenie gruntów z nieruchomości ziemskich należących do ordynacji lub innych gospodarstw wiejskich, objętych węzłami substytucji powierniczej lub ograniczeniami prawa własności stałe do tych nieruchomości przywiązaniem, może być udzielone na wniosek:

- 1) właściciela lub użytkownika tych nieruchomości,
- 2) władzy lub instytucji, której należności, na mocy obowiązujących przepisów, podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej, lub władz skarbowych.

Osoby wymienione w pkt. 1) winny do wniosku dołączyć szczegółowy wykaz wszystkich swoich długów z podaniem imion i nazwisk wierzycieli i ich miejsca zamieszkania oraz plan spłaty części lub całości długów; plan ten może określać również zasady konwersji długów oraz obejmować uporządkowanie spraw, związanych z parcelacją. Władza lub instytucja wymienione pkt. 2) winny do wniosku dołączyć szczegółowy wykaz swoich należności.

Wnioskodawca winien we wniosku uprawdopodobnić, że wyłączenie gruntów ułatwi właścicielowi lub użytkownikowi spłatę jego długów.

Wnioski o zezwolenie na wyłączenie gruntów, pochodzące od urzędów skarbowych, winny być wnoszone do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem przełożonej izby skarbowej. Wnioski właściciela lub użytkownika nieruchomości oraz pozostałych wierzycieli wymienionych w pkt. 2 winny być wnoszone bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu.

§ 2. Minister Skarbu przed wydaniem zezwolenia na wyłączenie gruntów może zażądać opinii wojewódzkiego lub Centralnego Biura do spraw finansowo-rolnych, o stanie gospodarczym i finansowym zarówno nieruchomości, jak i jej właściciela lub użytkownika, o realności przedstawionego planu spłaty długów oraz o rozmiarze i celowości wyłączenia gruntów.

Jeżeli wniosek o wyłączenie gruntów dotyczy nieruchomości, położonych na obszarach, na których obowiązuje kodeks cywilny z 1811 r. lub kodeks cywilny z 1896 r. wówczas opinię powyższą wydaje właściwy sąd sprawujący nadzór nad tą nieruchomością, przyczem sąd ten może zwrócić się do wojewódzkiego lub Centralnego Biura do spraw finansowo-rolnych jako rzeczoznawcy. Sąd winien przed wydaniem opinii wysłuchać właściciela (użytkownika) nieruchomości, najbliższą osobę uprawnioną do następstwa (agnata, oczekiwacza), a jeśli tą osobą jest małoletni potomek właściciela (użytkownika) lub osoba, przebywająca stale zagranicą — najbliższą z kolei osobę uprawnioną do następstwa.

Jeżeli z wnioskiem o zezwolenie na wyłączenie gruntów wystąpiła władza lub instytucja określona w § 1 pkt. 2, Minister Skarbu wyznaczy osobę lub władzę, której poleci opracowanie planu spłaty długów objętych tym wnioskiem.

§ 3. O udzieleniu zezwolenia na wyłączenie gruntów rozstrzyga Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, na podstawie swobodnej oceny wszelkich okoliczności mogących uzasadnić słuszność i celowość wyłączenia, w szczególności biorąc pod uwagę:

- a) cele ogólnokulturalne lub użyteczności publicznej, których spełnienie, zgodnie z postanowieniami statutów ordynacji lub innych aktów prawnych, zabezpieczają nieruchomości, mające być wyłączone;
- b) źródło powstania długów właściciela lub użytkownika gruntów, mających podlegać wyłączeniu;

c) ochronę słusznych interesów członków rodziny właściciela lub użytkownika gruntów, objętych ograniczeniami prawa własności.

§ 4. Zezwolenie na wyłączenie gruntów może zawierać:

- a) upoważnienie do zbycia oznaczonych gruntów,
- b) upoważnienie do obciążenia oznaczonych nieruchomości zabezpieczeniem hipotecznym.

§ 5. Zbycie lub obciążenie gruntów, przewidziane w paragrafie poprzedzającym nie wymaga zgody rady familijnej, agnatów lub oczekiwaczy.

§ 6. W zezwoleniu na wyłączenie gruntów będzie oznaczona osoba, instytucja lub władza (np. sąd lub biuro do spraw finansowo-rolnych), upoważniona do sprawowania nadzoru nad przeprowadzeniem wyłączenia, zgodnie z planem zatwierdzonym przez Ministra Skarbu. Do współdziałania w nadzorze mogą być powołani także przedstawiciele rodziny.

Szczegółowy zakres działania władzy nadzorczej oznacza Minister Skarbu, a o ile chodzi o nieruchomości określone w § 2 ust. 2 — Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 7. Sumy i wierzytelności, uzyskane na skutek wyłączenia gruntów, podlegają ograniczeniom własności, dotyczącym nieruchomości, z której zostały wyłączone odpowiednie grunty.

Sumy i wierzytelności powyższe mogą być zużyte jedynie na cele wskazane w planie konwersji i spłaty długów, zatwierdzonym przez Ministra Skarbu. W szczególności do tych sum i wierzytelności nie może być skierowane postępowanie egzekucyjne.

Do nieruchomości, obciążonej zabezpieczeniem hipotecznym, wymienionem w § 4 lit. b) może być skierowana egzekucja z tytułu wierzytelności na niej zabezpieczonej zgodnie z ogólnymi przepisami egzekucyjnymi oraz z zastosowaniem szczególnych uprawnień egzekucyjnych, jeżeli wierzycielem jest instytucja, wyposażona w szczególne uprawnienia egzekucyjne.

§ 8. Sumy z tytułu zbycia wyłączonych gruntów lub ich przynależności winny być wpłacane bezpośrednio do Państwowego Banku Rolnego na rachunek właściciela lub użytkownika wyłączonych gruntów. Sumy te pozostają w dyspozycji władzy nadzorczej (§ 6), która w porozumieniu z właścicielem, lub użytkownikiem nieruchomości zużyje je zgodnie z planem spłaty długów, zatwierdzonym przez Ministra Skarbu.

Minister Skarbu może jednak przekazać dysponowanie temi sumami właścicielowi, lub użytkownikowi, zezwalając mu na podejmowanie tych sum bez udziału władzy nadzorczej.

§ 9. Zezwolenie na wyłączenie gruntów jest tytułem, na podstawie którego mogą być wnoszone do ksiąg hipotecznych wszelkie wpisy, związane z przeprowadzeniem wyłączenia gruntów, bez względu na istniejące ograniczenia prawa własności.

§ 10. Skutki wyłączenia rozciągają się również na przynależności gruntów wyłączonych.

§ 11. Zbycie gruntów wyłączonych w trybie rozporządzenia niniejszego następuje z zachowaniem przepisów o obrocie nieruchomościami ziemskimi. Grunty zbyte na skutek wyłączenia, dokonanego w trybie rozporządzenia niniejszego stanowią będą odrębne nieruchomości w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), a właścicielom ich służyć będzie prawo do oddzielnych wyłączeń określonych w art. 4 i 5 wymienionej ustawy.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
